

Der arbejdes for tiden i Undervisningsministeriet/Sundhedsuddannelsesrådet med en reform af sundhedsuddannelserne. Forslagsstillerne er enige i, at der er brug for en reform af sundhedsuddannelserne og mener, at en vedtagelse af nærværende forslag vil kunne fremme en reform på området. Det, at sundhedsuddannelserne er placeret i forskelligt regi, giver en unødvendig barriere for gennemførelse af en reform, men er også en barriere for dannelse af de i institutionsredegørelserne 1998 foreslåede centre for videregående uddannelser (CVU) på sundhedsområdet. Institutionsredegørelse II's nedtoning af sundhedsuddannelserne bekræfter, at det, at uddannelserne er placeret i forskelligt regi, er en unødvendig barriere.

Som et led i at gøre sundhedsuddannelserne så attraktive for de uddannelsessøgende som muligt hører også det at skabe mere attraktive fælles studiemiljøer. Samling af professionsuddannelserne på sundhedsområdet i fælles enheder vil medføre et bedre fagligt og socialt miljø for de studerende og kommende medarbejdere i social- og sundhedssektoren.

Det af institutionsredegørelserne foreslåede integrerede samarbejde mellem bl.a. sundhedsuddannelserne betinger placering i samme regi, ligesom det også vil give forbedrede muligheder for meritoverførsel mellem uddannelserne. Det vil sige, at forslaget også kan fremme en ønskelig fleksibilitet i uddannelsessystemet.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at bacheloruddannelsen for alle sundhedsuddannelser kan bestå af professionsrettede uddannelser med tværfaglige elementer, f.eks. et antal fællesfag for alle sundhedsfagene og et antal professionspecifikke fag. Med det rette valg af kurser ville uddannelsen så enten være en professionsuddannelse som sygeplejerske, jordemoder, fysioterapeut, ergoterapeut, radiograf, laborant m.v. eller være første del af en kandidatuddannelse som læge, tandlæge m.v. En reform vil gøre det lettere at indføre helt fri adgang til sundhedsuddannelserne, fordi en sådan opbygning vil bidrage til den tidligere omtalte ønskelige fleksibilitet. Det vil være lettere at skifte spor, hvis der opstår arbejdsløshed/arbejdskraftsmangel inden for et fag.

Som et eksempel på et akut behov for en bedre koordinering kan nævnes muligheden for at tilbyde monofaglige kandidatuddannelser og ph.d.-uddannelser som overbygning på de mellemlange videregående sundhedsuddannelser. Det er vigtigt, at barriererne mellem universiteterne og andre uddannelser nedbry-

des med henblik på at skabe et sammenhængende uddannelsessystem og med henblik på at give de professionsuddannede mulighed for at erhverve sig kvalifikationer i forhold til udviklingsarbejde og forskning. Der er et stort samfundsmæssigt behov for, at de sundhedsydelse, som udbydes af professioner med mellemlange videregående sundhedsuddannelser, også kan dokumenteres. Da dokumentationen skal ske af hensyn til brugerne af sundheds- og socialektorens ydelser, vil målsætningen være, at en sådan forskningsindsats er anvendelsesorienteret. Gennem et formelt og ligeværdigt samarbejde mellem de mellemlange videregående sundhedsuddannelser og universiteterne skal der sikres mulighed for, at et passende antal professionsuddannede bachelorer kan få udbygget uddannelsen med en kandidat- eller ph.d.-grad. Også institutionsredegørelserne peger på nødvendigheden af et sådant samarbejde.

Sygeplejerskerne har en kandidatuddannelse på Sygeplejerskehøjskolen i Århus, men for de øvrige mellemlange sundhedsuddannelser mangler en sådan monoprofessionel overbygning. Der er de senere år blevet etableret tværfaglige kandidat- og masteruddannelser på sundhedsområdet som f.eks. Master of Public Health på Københavns og Århus Universitet og Den sociale kandidatuddannelse på Ålborg Universitet. Disse uddannelser dækker imidlertid ikke behovet for udvikling af redskaber, som er forudsætningen for at udvikle og dokumentere de monofaglige kvalifikationer.

Det skønnes mest hensigtsmæssigt at tilbyde overbygning sammen med sygeplejerskerens kandidatuddannelse placeret to steder i landet - i Århus og København. Det må være muligt nu, hvor sygeplejerskerens kandidatuddannelse og andre videreuddannelser, f.eks. Videreuddannelsen for Ergoterapeuter og Fysioterapeuter i Århus samt laboranter er flyttet fra Sundhedsministeriet til Undervisningsministeriet.

Af disse grunde foreslås sygeplejerske- og radiografuddannelserne overført fra amtskommunalt til statsligt regi. En sådan overførsel skal ikke indebære en fysisk koncentration af uddannelserne. Det er forslagsstillernes opfattelse, at der fortsat på landsplan skal være en spredning af sundhedsuddannelserne. Det bliver derfor op til Undervisningsministeriet eller de enkelte skoler at aftale placering med amtskommuner og kommuner, som det nu sker med de øvrige sundhedsuddannelser.